

Oh, ti obrtniki!

Za Bežigradom imamo le enega radio in TV mehanika – Največ je avtovoznikov

Ko nam ta ali oni gospodinjski aparat zataji, ko nam prične avto pokašljevati, ko na televizorju izgine slika ali prične puščati vodovodna pipa in podobno, tedaj se šele spomnimo na obrtnike storitve. Pa se hitro seznanimo s kruto realnostjo. Obrtniki so tudi za Bežigradom bolj na redko posejani, čeprav bi bilo zanje, tudi če bi jih bilo še enkrat toliko, veliko dela.

Okoli 55 tisoč Bežigradčanov se lahko »pohvali« le z enim radio in TV-mehanikom, enim avtovoznikom in enim optikom. Skupno je za Bežigradom 426 samostojnih zasebnih obrtnikov, ki se ukvarjajo s stavbno obrtjo, živilsko obrtjo, z gospodinjskimi in tehničnimi storitvami ter osebnimi in drugimi storitvami in imajo 439 zapošljenih, pri njih pa se uči 101

Obvestilo

Društvo upokojencev Bežigrad obvešča, da posluje pisarna društva v Smoletovi 16 ob torkih in petkih od 9. do 12. ure. Društvo upokojencev Bežigrad

učenec v gospodarstvu. Poleg tega se s popoldansko obrtjo ukvarja še 50 občanov. Za Bežigradom se z obrtnimi storitvami ukvarjajo tudi nekatere organizacije združenega dela, ki imajo skupno 738 zaposlenih. Naj ob teh številkah omenimo, da jih je izbral oddelek za gospodarstvo naše občine že 30. junija lani. Zakaj? Predvsem zato, da bi se resno lotili reševanja tega nič kaj rožnatega položaja na področju obrtnih storitev.

Za Bežigradom prevladujejo avtovozniki, saj jih je kar 21 odstotkov vseh obrtnikov. Sledi jim skupina za predelovanje kovin (18 odstotkov) ter stavbna obrt (18 odstotkov), ostale obrti pa niso tako številčne.

Največ obrtnikov imajo v KS Črnuče-Nadgorica (kar 18 odstotkov vseh obrtnikov na občini), najmanj pa v KS Beričevu. V nobeni večji krajevni skupnosti pa niso obrtniki razporejeni po vseh dejavnostih.

Po pestrosti storitev so še na najboljšem v KS Borisa Kidriča, KS Črnuče-Nadgorica, KS Stožice in KS Stadion; največji primanjkljaj omenjenih stori-

tev pa beležijo v KS Beričevu, KS Tomačevu in KS Dol.

Anketa po krajevnih skupnostih in akcija 91 KS sta pokazali še vrstni red želja krajanov. Vodilo kraljestvo in šivilstvo, vodno in elektroinstalaterstvo ter popravila gospodinjskih aparativ, mizarstvo, ključavnictvo, kleparstvo itd.

Bežigradski Izvršni svet je ugotovil, da bo »paket« davčnih olajšanj naredil že v letu 1989 storitveno obrt bolj privlačno za občane; poleg tega pa so s sklepom zavezali še samoupravno stanovanjsko skupnost, da občanom, ki bi radi imeli storitveno obrt, omogoči nakup prostorov (posojila pod ugodnimi pogoji) ali jih omogoči najem le-teh po zmernih cenah.

Bistveno pa je, da bo vsaka krajevna skupnost za Bežigradom sama pripravila načrt razvoja in potreb tovrstnih dejavnosti.

N. Ž.

PODELITEV PRIZNANJ – Dan JLA so slavili tudi pripadniki štabov in enot teritorialne obrambe. V počasnitve dne je občinski štab za teritorialno obrambo sklical najboljše pripadnike štabov in enot teritorialne obrambe krajevnih skupnosti in ozvod. Po krajšem govoru poveljnika teritorialne obrambe, pomenu in prihodnjih nalogah, je bila svečana podelitev pismenih priznanj enotam in štabom teritorialne obrambe v KS in ozdih, starešinam in vojaškim obveznikom.

Umetnike povabijo v tovarno

Pogovor z Lidijo Kuhar, organizatorko kulturnega življenja v Krki

Kdaj pa kdaj zasledimo v tem ali onem glasilu novico o kulturni prireditvi v delovni organizaciji. Razveseljava je taka novica, včasih nas celo presesti. V naši občini je veliko delovnih organizacij, mnogo delovnih ljudi združuje svoje delo v njih. Vseeno pa zelo malo storimo za to, da bi delovno okolje kulturno poplemeniti, ga naredili za delo bolj prijetnega in manj utrujajočega. Likovno delo na steni, v parku pod tovarniško haljo; o tem še premalo razmišljamo...

V prejšnji številki »Zbora občanov« smo se seznanili z organizatorjem kulture v ČGP Delo Tomažem Zalarjem, danes pa smo na obisku v Krki pri Lidiji Kuharjevi, ki je eden izmed začetnikov, vsestranskih organizatorjev številnih razstav v avli ljubljanske Krke.

Ko vstopimo v avlo, kjer so razstavljeni slike, smo nemalo presenečeni nad vtisom, ki ga na obiskovalca naredi razstavni prostor. To je skoraj prava galerija, ki je mimoidočim pogledom že polpopolnoma zaštra.

Na prvih razstavah, ki so jo od-

pri 25. decembra 1975, sta razstavljala svoja dela Maj Klemenčič in Štefan Potočnik. Pred štirimi leti, nam pripoveduje simpatična sogovornica, so se preselili v nove prostore na Titovi 99 in takoj so se odločili za razstave v avli. Tovarišica Kuharjeva je povedala, da deluje v Krki kulturnoumetniško društvo, v sklopu tega pa pod pokroviteljstvom osnovne organizacije ZSS Marketing Ljubljana kulturni odbor, ki med drugim tudi pripravlja razstave.

Lidija Kuhar je slavistka, v delovni organizaciji se ukvarja z lektorskim delom, štiri leta pa je bila predsednica sindikalne organizacije. V Krki toži Marketing Ljubljana je med začetnimi povprečna višja izobražba, pa so bili vseeno vsi navdušeni na srečanje z literati, ki jih je povabilna naša sogovornica.

Navdušili so se nad srečanjem z literati različnih generacij in smeri, skupina okrog tovarišice Kuharjeve pa je pripravljala tudi kvalitetne proslave. Člani kolektiva so se navadili

na takšno izobilje: če je sedaj avia kak teden prazna, postajo sodelavci že nestripi. Za osem razstav na leto dobijo približno milijon in pol starih dinarjev, razstavljalcem, ki se sami precej angažirajo pri postavljanju razstav, pa dajo honorar od tisoč do tisočpetsto dinarjev.

V novomeški Krki imajo veliko razumevanja za prizadevanje ljubljanskih tovaršev, zato nekaterе razstave v celoti prenesajo v Novo mesto ali obratno.

Zvedeli smo tudi, da velikokrat na željo članov kolektiva povabilo razstavljalce, da predstavijo svoja dela. Ni pomembno, če so to najnovješja dela; z odobravanjem sprejmejo predvsem preseke skozi dolgoletno delo likovnih umetnikov.

Tovarišica Kuharjeva je prečrpana, da se delovni človek le tako navaja na sprejemanje kulture. Kulturne prireditve so pri njih vedno v fleksibilnem času, uro ali pol ure pred koncem izmene, saj so celotnemu kolektivu enako pomembne.

Žal je ugotovitev naše sogovornice, da je takšno delo organizatorja kulturnega življe-

nja vedno nenagrajeno in v škodo drugemu obveznemu delu, še kako resnična. Tudi kulturnega organizatorja v delovni organizaciji bi bilo treba nagnaditi, saj je njegovo delo potrebljeno vsem članom kolektiva.

Ob koncu razgovora nam je tovaršica Kuharjeva povedala novico, da bo galerija v ljubljanski Krki kmalu odprta tudi za zunanje obiskovalce; dopoldne po dogovoru, popoldne pa dve uri, od šestnajstih do osemajstih. Razveseljivo je tudi, da sedaj delaže že novi kulturni organizatorji v Krki, ki bodo s pomočjo bogatih izkušenj Lidije Kuharjeve pripravili še vrsto kulturnih prireditv, predvsem pa likovnih razstav.

M. Š.

VZEMI SI ČAS – NE ŽIVLJENJE!

Ne prehitevaj kolone!

V BEŽIGRAJSKI GALERIJI

Krajine Janeza Starmana

Slikarji krajinari so že večkrat razstavljali svoja dela v Bežigrajski galeriji, pa naj bo to skupinsko kot na primer člani Društva slovenskih likovnih umetnikov ali posamezno (akademski slikarji Miloš Lavrenčič, Rudi Gorup in Evgen Sajovic). V drugi polovici januarja (vse do 6. februarja) si lahko ljubitelji slikarstva ogledajo v Bežigrajski galeriji razstavo del akademškega slikarja in našega občana Janeza Starmana, člana bežigrajske sekcije DSLU.

Janez Starman nastopa samostojno kot slikar še le dve leti. Pred tem je svoje delo posvetil predvsem ilustraciji, zato ga dobro poznajo vsi bračni Cicibana, revije za najmlajše. Potem, ko je v hali Komunalnega centra v Domžalah pripravil prvo samostojno razstavo, je njegova predstavitev v Bežigrajski galeriji prvi širši javni nastop pred ljubljanskim občinstvom. S posameznimi deli se je sicer že predstavil na več skupinskih razstavah v Moderni, Mestni, Bežigrajski in Jelovškovi galeriji, sodeloval pa je tudi na razstavi bežigrajske sekcije DSLU v Trebinju.

Janez Starman nam predstavlja 21 olj, od tega je 20 krajin in en portret, ter 6 akvarelov, ki so prav tako krajine. V svojih krajinah prikazuje pejsažne izseke, panorame, vaške in mestne vedute od razmeroma realistične obdelave do skrajno poenostavljenih osnovnih oblik in struktur. Pastelne barve, ki jih uporablja za svoj pogled na krajino, so umirjeno kombinirane, brez močnih kontrastov, vendar temeljijo na tonskih harmonijah. Svet njegovih slik je hladen in brezoseben, posebno v mestnih, industrijskih vedutah, kjer med kvadratistimi bloki, obdanimi s smogom, ne najde prave vrednine. Starman se v svojih slikah kaže kot izredno discipliniran ustvarjalec in eden najbolj svojevrstnih interpretov sodobne slovenske krajine.

M. B.

BEŽIGRAJČANI V NOVOLETNI NOČI

Najbolj veselo – na Gospodarskem razstavišču

svojim jokom pospremlja staro leto na pot pozabe. Že dve minuti po polnoči, ko se ljude še veseli objema, so poljubljajo in si ob stisku roke žele srečo, je občanica številka 1, zaspanka Andreja, prva prvekala v mednarodno leto otroka. Toda med porodnicami ni bilo Bežigrajčanke. Pa kaj potem, če ne danes, bo pa jutri ali pojutrišnjem... Rodnost na naši občini leta 1979.

Vte se Bežigrajčani v ritmu valčka, vrti se zemljska krogla in riše svoj prvi krog v tem letu, mimo Gospodarskega razstavišča pa, v katerem šum kot v panju, v tej noči odropota 79 vlakov. In ko hite zakasneli potniki na vse štiri strani sveta, se bižigrajske ulice vse bolj praznijo. Le tu in tam kak pašec ali avtomobil.

Med Bežigrajčani na GR je tudi njihov »župan« Janez Rigler. V halu A nazdravila v družbi soprage Marije, prijateljev in kolegov leta 1979:

»Občanom Bežigrada želim mnogo sreča ter zadovoljstva in uspeha pri delu v novem letu. Novoletni slavlji na GR je izvrstno pripravljeno. Ta kraj mora kmalu prenesti v gospodarski in kulturno-zabavni center Ljubljane v Slovenije.«

Vte se Bežigrajčani v ritmu valčka, nekaterim se vrti tudi že v glavi. V ljubljanski porodnišnici pa se število prebivalstva glavnega mesta Slovenije povečalo za 12. Ob 22.21 je občanka številka 4716, ki jo dobila ime Meta, s

Podobno razpoloženje je na domu Vlada Potrča na Stančevi 10, dr. Janeza Sluge v Šarhovi 16, Karla Stadina na Linhartovi 62, Ane Mandič v Vojkovi 11, Franca Pečaverja v ulici 29. hercegovske divizije 9, kjer pesem ni zamrla vse do zore, in povsod tam, kjer Bežigrajčani pričakujejo Novo leto.

Podobno razpoloženje je na domu Vlada Potrča na Stančevi 10, dr. Janeza Sluge v Šarhovi 16, Karla Stadina na Linhartovi 62, Ane Mandič v Vojkovi 11, Franca Pečaverja v ulici 29. hercegovske divizije 9, kjer pesem ni zamrla vse do zore, in povsod tam, kjer Bežigrajčani pričakujejo Novo leto.

Podobno razpoloženje je na domu Vlada Potrča na Stančevi 10, dr. Janeza Sluge v Šarhovi 16, Karla Stadina na Linhartovi 62, Ane Mandič v Vojkovi 11, Franca Pečaverja v ulici 29. hercegovske divizije 9, kjer pesem ni zamrla vse do zore, in povsod tam, kjer Bežigrajčani pričakujejo Novo leto.

Podobno razpoloženje je na domu Vlada Potrča na Stančevi 10, dr. Janeza Sluge v Šarhovi 16, Karla Stadina na Linhartovi 62, Ane Mandič v Vojkovi 11, Franca Pečaverja v ulici 29. hercegovske divizije 9, kjer pesem ni zamrla vse do zore, in povsod tam, kjer Bežigrajčani pričakujejo Novo leto.

Podobno razpoloženje je na domu Vlada Potrča na Stančevi 10, dr. Janeza Sluge v Šarhovi 16, Karla Stadina na Linhartovi 62, Ane Mandič v Vojkovi 11, Franca Pečaverja v ulici 29. hercegovske divizije 9, kjer pesem ni zamrla vse do zore, in povsod tam, kjer Bežigrajčani pričakujejo Novo leto.

Podobno razpoloženje je na domu Vlada Potrča na Stančevi 10, dr. Janeza Sluge v Šarhovi 16, Karla Stadina na Linhartovi 62, Ane Mandič v Vojkovi 11, Franca Pečaverja v ulici 29. hercegovske divizije 9, kjer pesem ni zamrla vse do zore, in povsod tam, kjer Bežigrajčani pričakujejo Novo leto.

na GR. Zelo je lepo, veselo in zabavno.«

Leopold Krese, direktor GR, slavi Novo leto na obroku:

»Veselim se in zabavam, toda sem v tem moram nadzorovati delo. Okoli 50 natakarjev in še precej drugih ljudi skrbijo za prijetno počutje gostov v tej noči. Kar poglejte, v dvorani ni človeka, ki ne bi bil dobre volje. Vsa mesta so zasedena. Mnogim je žalost nismo mogli ustreči. To nam naga- ga dolžnost, da čim prej zgradimo še okoli 15.000 m² prostora. Letos smo sami okrasili prostore in tako namesto 400 potrošili le 70 tisoč dinarjev.«

Vrti se zemlja, z ljubljanske avtobuse postaja pa 11 avtobusov odpelje in 5 pripelje potnike. Nad Ljubljano in Bežigradom se kako pokaj petarde in pasje bombe, šumijo rakete, »made in Italia«, ognjemeti ustvarjajo mavrične barve na jasnenih nebuh. Tisti pa, ki imajo v tej noči čast bdati nad mirom v varnosti Bežigrajčanov, se dolgočasijo v brezdejju. Nič posebej se ne zgoditi: niti prometna nesreča niti požar niti okvara na plinski ali električni inštalaciji. Nič.

Pač. Na postaji milice na Črnici zabeležijo dva neznačna prima- mera: razbito steklo na bencinski črpalki in poškodovan poštni biračnik neke občanke.

In tako se vrti zemlja, vrti se Bežigrajčani v ritmu valčka v novoletni noči; veselje in zado- voljstvo sta se naselila v njih, polni optimizma in delovnega poleta nazdravljajo bodočnosti.

IVAN ŠUČUR